

ישעיהו הכסתיים

שלא ניתן היה לדרוש ממנו דיוק רב בי עדות. אך עובדת היותו איש מישטרה ותיק, מחייבת אותו לנהוג כפי שנהוג עד רציני במישפט, ולרענן את זיכרונו לפני עלותו על דוכן העדים. אמרה התובעת הנרגשת אחרי ישיבת בית-המישפט. גם השופט חיים אילת התייחס, לעניין עדותו של שלוש, בקובעו: "עדה-הגנה מספר שניים היה ניצב אהרון שלוש, אשר בדבריו יש אי-דיוק מסויים בין מה שאמר בבית-המישפט לבין הודעתו במישטרה". השופט פרט שניים מאותם אי-דיוקים: "בעדותו במישטרה אמר שלוש בבית-הדין, שגמסר לו כי המתלוננת נתנה לאלפרידה ברשל טבעת במתנה. נאמר לו על-ידי אלישבע, כי המתלוננת היא במצב של הסתיידות-עורקים רצינית. משתי נקודות אלה הוא חוזר בו, ואמר שזו היתה מסקנתו בדבר מצבה של המתלוננת, וכי אינו בטוח שנאמר לו כי הטבעת נמסרה במתנה". על עניין התאריכים אמר שלוש: "יש לי רושם שהתאריכים לא זכורים לי בדיוק, היות ששיחורתי מועדים מוזכרוני". עניין התאריך היה חשוב מאד לתביעה, כדי להוכיח שלנאשמות היתה שהות להחזיר את התכשיטים, בין היום שבו קיבלו את עצתו של שלוש לבין היום שבו פתחה

התובעת, עורכת-הדין דבורה חן, נדהמה. זה-יעתה החלה חוקרת את ה"עד שלפניה זקירה נגדית, והנה התברר לה להפתעתה שהעד "שכח" כמה עובי-דתי-מפתח שמסר קודם-לכן במישטרה. על הספסל מולה ישבו שתי הנאשמות, וגי' סו — לשווא — להסתיר את הבעת הסיי פוק שפשטה על פניהן. חן החלה מאבדת את סבלנותה. היא חשה שהעד הסרבן ער מד למוטט את כל בניין התביעה שבנתה בעמל כה רב. אילו היה זה עד רגיל, לא היתה לתור בעת בעייה. היא היתה מבקשת לפתוח הלי-כים מישפטיים נגדו על מסירת עדות סו תרת, והאיש היה נשלח מייד למאסר. אלא שהאיש שעמד על דוכן העדים מול התובעת חן לא היה עד רגיל. היה זה ניצב אהרון שלוש, ראש אגף החקירות במטה-הארצי — בכבודו ובעצמו.* שתי הנאשמות היו אף הן דמויות יד-עות, אלישבע צ'יויס ואמה, אלפרידה ברשל. שמה של אלישבע צ'יויס (33) עלה לכותרות כאשר התפוצצה פרשת הרומן הסודי שניהלה עם שר-הביטחון משה דיין בשנים 1969/68. הפרשה עוררה הדים נרחבים בארץ ובחו"ל, ופורסמה בסדרת

אלישבע ואמה לפני הפרשה (למעשה ולאחריה) (למטה גניבה מונעת

ניצב אהרון שלוש עדות סותרת

נאשמת אלישבע צ'יויס נוכחות חוזרת

המישטרה בחקירה, והן לא עשו כן. חרף עדותו הסותרת של שלוש, הרי שיע השופט את שתי הנאשמות, האם ובתה, וגזר על כל אחת מהן קנס בסך 5,000 לירות ומאסר שלושה חודשים על-תנאי.

אלא שבפרקליטות מחוז תל-אביב היה מי שראה במעשהו של אהרון שלוש משום ביזיון בית-הדין, ופרקליטת מחוז תל-אביב ויקטוריה אוסטרובסקי-כהן, נתבקשה ע"י סגנה הבכיר עורך-הדין אמנון רודה, לפי עול לנקיטת אמצעים מישפטיים נגד שלוש, שהוא כיום אחד המועמדים לתפקיד ה"מפכ"ל, אוסטרובסקי-כהן עשתה הערכת-מצב, והגיעה למסקנה שהעמדת-הדין של קציני-מישטרה בכירי תהיה שמישה שמעל לכוחה וליכולת התמודדותה, ומשום כך לא פעלה כפי שהומלץ בפניה. שלוש זכה מן ההפסק.

היה זה צחוק הגורל, לנוכח העובדה שמישטרת ישראל היתה זו שהביאה באחר רונה כמה עדים, שחזרו בהם מעל דוכן העדים בבית-המישפט, מעדות מפלילה ש"מסרו במישטרה. לרוב היו אלה עדים ב"מישפטים פליליים, שסבלו מאימתם של בריונים וחששו לחייהם ולחי בני-מיש"פחותיהם. אולם הנימוק של פחד עדיין לא שיכנע אף שופט אחד, וכל אותם שהובאו לדין על מסירת עדות סותרת נשלחו, ברובמקום, לתקופת-מאסר ממושכת, בין שלושה חודשים לשלוש שנים.

עופר קוך

שבע ולאמה גם בעניין זה. חשדותיה של המישטרה הפכו במהרה כתב-אישום, שהוגש נגד האם והבת ל-בית-מישפטיה-שלום בתל-אביב. ככתב-האישום נטען שאלישבע צ'יויס ואלפרידה ברשל סיפרו לטינה זיידלבך סיפורי-זוועה, על נשים זקנות וגלמודות המושלכות לרחוב ועל בניי המנשלים את הוריהם הקשישים מכל רכושם. טינה, ש"בנה המשורר חי מזה תשע שנים בלונדון, נותרה גלמודה בארץ, כשהיא סובלת מ"הסתידות עורקים ומסניליות. היא השתכ"נעה מדיברי שתי הנשים, הלכה עימן ל-בנק, הוציאה סך 10,000 לירות מחסכונור-תיה, אספה את כל תכשיטיה והפקידה הכל בכספת של אלישבע ואמה. בינתיים הן הכינו לעצמן אליבי, למיקרה שהמישטרה התערב בפרשה. אלישבע התקשרה עם יועצה, אהרון שלוש, סיפרה לו שקיבלה פיקדון מאישה זקנה וסנילית, ושהיא נדרשת, על-ידי ידידתה של אותה זקנה, להשיב את הכסף ואינה יודעת כיצד לפעול. ב-29 בינואר 1976 נפגש שלוש עם אלישבע בבטיק שלה שברחוב דינגוף, ושם עיצב לה כיצד עליה לנהוג כדי לצאת מהסבך. בפיו של איש המישטרה בן ה-57 היו עצות נבונות ביותר. הוא אמר לאלישבע שתחזיר לזקנה כל מה שקיבלה ממנה, תר-אג שבמעמד יהיו נוכחים עדים מייטרלים.

מאמרים (העולם הזה 1794, "פרשת אלי-שבע") בשנת 1972. באותה עת הכירה אלישבע גם את אהרון שלוש, ששימש אז כקצין בלישכה לתפי-קידים מיוחדים במטה הארצי של המיש-טרה. מאוחר יותר כיהן שלוש כמפקד המחוז הדרומי של המישטרה, עד שהת-פוצצה פרשיית אהבים שלו עם אחת הן שוטרות במטה הארצי, אותה שוטרת, שהרתה לשלוש, גרמה לגירושו מאשתו ולפני חמש שנים — לפרישתו מאונס משורות המישטרה. כיום היא אשתו. במשך כל אותן השנים, מאז הפגישה הראשונה עם אלישבע צ'יויס הוא שמר על קשריו עימה. לדבריה, הוא היה "יועץ שלה בכע"י ות שנות".

המאהבת הפכה

בפיליפס, בעקבות תלונה נגדה, שהוגשה ע"י טינה זיידלבך, אמו הקשישה של ה-משורר נתן זך, המישטרה החלה חוקרת חשו, שעל-פיו ניצלו אלישבע ואמה את גילה המופלג (78) של טינה זיידלבך על-מנת להוציא ממנה את כל הסכונותיה ולהע-בירם לרשותן.

בין הנחקרים בפרשה היה גם ניצב שלוש, שעבד באותה עת כפקיד באוניבר-סיטת תל-אביב. שמו של שלוש שורבב לפרשה אחרי שהתברר שהוא "יעץ" לאלי-

* כיום ממלא מקום המפכ"ל.